

3. VAZMENA NEDJELJA (A)

PREPOZNAŠE GA U LOMLJENJU KRUHA.

A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan

je na izmaku!« I unide da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

NIJE LI GORJELO SRCE U NAMA?

Isuse, krećeš s dvojicom učenika prema Emausu. Čudno mi je da te nisu prepoznali i pitam se gdje su im bile uši da nisu čuli i prepoznali tvoj glas? Dugo im je trebalo. Morao si puno toga tumačiti iz Pisma kako bi im protumačio sve što o tebi piše. Govorio si im s uvjerenjem i ljubavlju. Oni su slušali i upijali u sebe tvoju poruku. Tek će kasnije zaključiti da ih je tvoja riječ grijala i da su osjećali u svom srcu da si to ti. Njihovo će srce reagirati. Ono se zapalilo ljubavlju prema tebi. Ti si živ.

Kad si stigao u Emaus događa se ona jedinstvena scena. Učenici su te htjeli zadržati sa sobom. Nešto im je govorilo da te ne smiju izgubiti. Već si im putem darovao toliko svjetla i nade. Ustrajali su u svojem navaljivanju sve dok nisi s njima ušao, sjeo za stol. A tada si pred njihovim očima uzeo kruh, razlomio ga i pružio im ga. Gdje su im do tada bile oči? Oni te sada prepoznaju.

A tebe više nema. Ti si nestao ispred njihovih očiju.

Međutim, nisi nestao iz njihova srca. Oni nisu žalosni što te više ne vide. Oni su puni tebe, oni znaju da si živ, da si tu. Oni znaju kako do

tebe i gdje te mogu susresti. Sve si im objasnio putem tumačeći Riječ. Sve si im rekao u lomljenju kruha. Isuse, često se pitam gdje su naše uši i oči? Često slušamo riječ Božju. Posebno to doživljavamo kod svetih misa nedjeljom i blagdanom. Tada u zajednici vjernika svečano odjekuje tvoja poruka, živa riječ. A ipak, rijetko ili gotovo nikada nam ne zaigra srce kao ovoj dvojici. Sve u nama ostaje hladno, a tvoja nam je riječ katkada teška, dosadna, ili je prečujemo. Isto

tako svake nedjelje sudjelujemo na istom slavlju gdje se lomi kruh onako kako si to ti učinio na Posljednjoj večeri, ili upravo ovako kako si učinio u Emausu. A naše oči ostaju zatvorene. S pričestju se u nama ništa ne mijenja. Nismo sposobni učiniti ono što su ova dvojica učinila: puni tebe pohrlili su natrag u Jeruzalem i posvjedočili apostolima da si živ i da su te susreli. Nosili su te u sebi.

Isuse, obnovi čudo Emausa i u našim srcima. I mi smo često bezumni i srca spora da vjerujemo. I mi često gubimo nadu i tlo pod nogama. Često nam se događaju stvari koje ne razumijemo. Ti dolaziš i na naše putove, presrećeš nas na našim stazama. Međutim, naše je srce još tvrđe i sporije za vjerovanje nego tvojih učenika. Potrudi se s nama, Isuse, i daj da te osjetimo u svojoj sredini, a još više te molimo daj da uzmognemo biti pred ljudima pravi tvoji svjedoci. Kao i nama, i svijetu oko nas potrebna je radosna vijest da si uskrsnuo iz groba, iz zagrljaja smrti, da se preokrenula očajna situacija u radosni događaj pobjede ljubavi.

fra Zvezdan

„FRATRI U ZGODAMA I NEZGODAMA“

iz knjige fratarskih šala, anegdota, legendi i viceva,
koje je skupljao i bilježio fra Tomislav Brković.

ISPOVIJED STARCA NA SAMRTOJ POSTELJI

Fra Nedjeljko bio mladomisnik na Plehanu. Zapalo ga bolesniku u podalje selo i mladomisnik se spremio. Došao bolesniku u sobu, a starac ga iz kreveta čudno gleda. Vidi neko golobrado momče, ni nalik na stare delije, brkate ujake, na kakve je on navikao od kada se počeo kretati i izgovarati: Isus i Marija, pa sve do sijedih kosa na glavi.

- E, stari, jesi li ti poručio po misnika da te dođe ispovjediti?

- Jesam, ama ...

- Šta: Ama?

- Zelen si ti, dite, da me ispovidiš!

- Kako zelen?

- Znaš li ti da je mene ispovido pokojni Pekez

(fra Lovro Pekez-Tomić), još kad se cesta probijala za Brod. Pa pokojni Grle (fra Lovro Grlić), prije neg' se manastir počeo graditi. Čast i onom ko te je poslao i tebi koji si došao, ali, brate, zelen si ti da mene ispovidiš!

Njih se dvojica dugo tako natezali. Badava. Fra

Nedjeljko dokazivao da i mladi svećenik ima vlast kao i najstariji odrješivati od grijeha i druge svete sakramente dijeliti. Starac svejedno i dalje ponavljao:

- Zelen si ti da mene ispovidiš!

Najposlije dodijalu mladomisniku to priknadanje. Zgrabio starca za naramenice njegova prsluka, podigao ga iz kreveta i zgrmio na njega:

- Hoću li ja sad ić' na groblje i zvati mrtve tvoje Pekeze i Grle da ustaju i dođu tebe ispovijedati. Ispovijedaj se, dok te nisam poslao k njima, da te oni na drugim svijetu ispovijedaju!

Vidi stari, da taj nije baš dotle zelen dokle je on mislio. Prekriži se i poče:

- Ispovijedam se Bogu i tebi, oče svemogućí....

PUT U EMAUS

Kroz poruku prepoznavanja Isusa u Emausu poručuje se način vjerovanja. Ukazuje se koje je naravi kršćansko vjerovanje. Bog se objavljuje preko čovjeka. Preko utjelovljenja, ali i preko služenja drugim ljudima. Kad god lomimo kruh s drugima mi smo na Božjem putu. Ovim se načinom potvrđuje realnost kršćanskog vjerovanja. Ne može se ostati samo na lijepom i pobožnom meditiranju. Čovjeku treba pristupati otvoreno, time liječimo sebe i njega. Samo otvorenošću srca jedni druge prepoznamo. Lomljenje kruha znači djeljenje životnih briga zajednički. Egoistički interesi ne znam kako regulirani nikada ne stvaraju zajedništvo niti su zdravi ni za onoga tko ima puno niti za onoga koji nema ništa.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 27. travnja

Ozana Kot., Euzebije, Polion

UTORAK, 28. travnja

Petar Chanel, Ljudevit M. Grignion, Vital

SRIJEDA, 29. travnja

KATARINA SIJENSKA, Kata

ČETVRTAK, 30. travnja

Pio V., Venancije

PETAK, 1. svibnja

JOSIP RADNIK, Jeremija, Žigmund

SUBOTA, 2. svibnja

Atanazije, Antonin, Boleslav, Boris

NEDJELJA, 3. svibnja

4. USKRSNA

SVETI ANTUN

ČOVJEK ZA DRUGE!

Štovateljima svetog Antuna preporučamo da Pobožnost 13 UTORAKA obave u svojim domovima. Pred nama je **sedmi utorak** u tom nizu. Molimo sveca svega svijeta, koji je bio i ostao čovjek za druge da i mi u ovom teškom vremenu iskušenja osjetimo njegov zagovor i pomoć.

Neki pitaju za način kako bi mogli dati svoj dar za crkvu i samostan. To mogu učiniti uplatom na račun Franjevačkog samostana broj 325-9500700044022-49 otvoren u Vojvođanskoj banci sa naznakom: svrha uplate - dar za samostan.

Ako netko želi dobivati naše nedjeljne obavijesti (LISTIĆ) putem e-maila ili Vibera molimo da nam javi svoju e-mail adresu ili broj mobitela na telefon franjevačkog samostana 2198-134 ili na mobitel 064/1889053 (Marija Galun).

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Radnim danom u 17 sati.

Ponedjeljkom nema svete mise.